

МІСТОБУДУВАННЯ В КРАЇНАХ ЄС

Стахів Ю.С., студентка 4 курсу, спеціальність 193 Геодезія та землеустрій, Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ

Науковий керівник: Мединська Н.В., д.е.н., доцент

Системи міського планування зазвичай розглядалися до недавнього часу в європейських політичних аренах як другорядний аспект місцевого нормативного механізму, що регулює деталі змін у формі забудови та землекористуванні. Здавалося, що вони мало стосуються національних і наднаціональних інтересів. Нині це сприйняття змінюється кількома факторами. Одним із критичних є

визнання важливості місцевих економічних активів у загальному національному та європейському економічному розвитку. Системи планування нині розглядаються як важливий аспект місцевої інституційної спроможності для економічного розвитку, особливо щодо забезпечення землею та розвитку власності. Політика ЄС і проєкт єдиного європейського ринку є основним елементом контексту, в якому розвиваються місцеві системи та практики планування в Європі. [1]

Можна вважати, що системи міського планування в Європі складаються з трьох елементів:

- функція планування, що виражає стратегії та принципи просторової організації та землекористування;
- функція розвитку, яка може змінюватися від збирання інформації та обслуговування землі до забезпечення інфраструктури та діяльності з будівництва і розвитку;
- регулюючу функцію, пов'язану з контролем розташування та форми будівлі, а також зміною діяльності в існуючих будівлях.

Європейські системи планування надзвичайно відрізняються за зв'язками між стратегіями планування та регуляторними повноваженнями і діяльністю з розвитку. Останнім випадком є Нідерланди, де державний сектор відіграє головну роль у забезпеченні землею для забудови. Тут надання землі розглядається як комунальна послуга. У більшості країн Європи розвиток традиційно розглядається як партнерство між державним і приватним секторами. У цих випадках державний сектор розглядається як сприяюча роль. Що істотно відрізняється, так це здатність координувати різноманітну інфраструктуру та діяльність з розвитку різних державних і приватних установ відповідно до пріоритетів плану. Скоординовані стратегії місцевого розвитку були добре розроблені у Швеції. Посткомуністичні країни страждають від спадщини галузевого економічного планування, в рамках якого просторова координація на рівні міст зазвичай була проблематичною [2].

Головним виміром відмінностей в європейських системах планування є підхід до регулювання. У системах зонування плани зонування та розпорядження надають право власникам нерухомості розвиватися відповідно до планів і будівельних норм. Хто бажає розбудувати територію, повинні отримати дозвіл на будівництво або планування, але їхні права чітко визначені. Зазвичай також буває, що треті сторони, які опосередковано зацікавлені в розвитку, мають право оскаржити рішення про дозвіл, хоча можливість реалізувати це право може бути дуже складною з адміністративної точки зору, як у Франції. У Німеччині принципи регулювання планування є чіткими та відкритими і служать у деяких регіонах для структурування специфікації

вартості власності, а отже, і ринків землі та нерухомості. У Британії регулювання розвитку є адміністративним, а не правовим актом. Рішення приймаються місцевими політиками за порадами посадових осіб з планування на основі плану розвитку. У цьому полягає гнучкість британської системи планування. Ця різниця між правовими та адміністративними підходами до регулювання планування також спостерігається у процедурах вирішення спорів.

Головним питанням політики ЄС є просторовий вплив економічної інтеграції. Європа довгий час була нерівномірно розвиненим економічним простором. Процвітаючі регіони кидають виклик депресивним промисловим зонам. Деякі сільські регіони були периферійними для імпульсу розвитку в Європі протягом цілого століття, незважаючи на національні програми та програми ЄС підтримки сільського господарства.

Інновації стали керівним принципом політики Європейського Союзу. Очікується, що схеми фінансування, дослідження та планування в усіх державах-членах будуть інноваційними. інноваційна політика ЄС призводить до ініціатив, які мають дуже специфічний масштаб [3, 4].

Останніми роками у містах Європи розробляються міські програми. Вони мають на меті інтегрувати підхід до політики та законодавства ЄС і національних територій, які стосуються міських територій. Програми спрямовані на покращення якості життя, зосереджуючись на конкретних пріоритетних темах у рамках спеціальних партнерств.

Конкретно, партнерства створюються навколо пріоритетних тем європейського та міського значення. У рамках цих партнерств визначаються міські виклики та пропонуються рішення через плани дій (вони адресовані ЄС, державам-членам і містам). Плани дій міститимуть дії та приклади хороших проектів, які будуть розширені та передані по всьому ЄС. Дії можуть бути пропозицією внести зміни до Директиви ЄС, пропозицією, пов'язаною з впровадженням структурних фондів, посиленням співпраці зі спільних питань, або проектом, який добре працював і який можна розширити/передати тощо [4].

Список використаних джерел:

1. European Urban Planning Systems: Diversity and Convergence . Режим доступу:

file:///C:/Users/%D0%9A%D0%BE%D0%BC%D0%BF/Downloads/European_Urban_Planning_Systems_Diversity_and_Conv.pdf

2. Revisiting Urban Planning in Developed Countries. Режим доступу: <https://unhabitat.org/sites/default/files/2010/07/.pdf>

3. Reasons the world looks to Europe's cities. Режим доступу: <https://www.eib.org/en/stories/future-european-cities>

4. City initiatives. Режим доступу: https://commission.europa.eu/eu-regional-and-urban-development/topics/cities-and-urban-development/city-initiatives_en

5. Medynska N., Hunko L., Reznik N. Approaches to Land Zoning on the Basis of Sustainable Territory Development. International Conference on Business and Technology (13 July 2022). 2023. P. 784-796.

6. Гунько Л., Мединська Н., Мороз Ю. Publicity of Planning Documentation as a Prerequisite for Effective Public Monitoring of the Development of Urban Systems. 4th International Conference Innovation. Innovative (eco-technology), entrepreneurship and regional development. 2018 (2). P. 47–51.

7. Мединська Н., Маївка М. Впровадження європейських стандартів у сфері екології та енергетики в Україні. Економіка відновлення міст: Зб. матеріалів Міжнародного урбаністичного форуму. Київський національний економічний університеті імені Вадима Гетьмана. 22–23 березня 2023 року. К. КНЕУ, 2023. С. 327–329.

8. Medynska N., Hunko L., Reznik N. Approaches to Land Zoning on the Basis of Sustainable Territory Development. International Conference on Business and Technology (13 July 2022). 2023. P. 784-796.

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**ЗБІРКА НАУКОВИХ ПРАЦЬ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ
ВЧЕНИХ, СТУДЕНТІВ ТА АСПІРАНТІВ
ЗЕМЛЕУСТРІЙ І ТОПОГРАФІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА
ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ І ЗМІНИ КЛІМАТУ"**

**7 - 8 березня 2024 р.
м. Київ, Україна**

УДК 332.3:528.4:551.583 «364» «366»

Друкується за рішенням Вченої ради факультету землепорядкування Національного університету біоресурсів і природокористування України, протокол № 8 від 19 квітня 2024 року

Рецензенти:

Євсюков Т.О. – доктор економічних наук, професор;

Кошель А.О. – доктор економічних наук, доцент;

Мединська Н.В. – доктор економічних наук, доцент.

Землеустрій і топографічна діяльність в умовах війни та післявоєнного відновлення і зміни клімату (GEOPOINT - 2024). Збірка наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених, студентів та аспірантів (м. Київ, 7-10 березня 2024 р.) / За науковою редакцією проф. Ковальчука І.П. К.: Вид. центр НУБІП, 2024. 223 с.

У збірці наукових праць подаються результати досліджень, присвячених ролі землепорядкування і топографо-геодезичних та картографічних вишукувань у вирішенні проблем відбудови пошкоджених і зруйнованих російськими військами в період неоголошеної України війни поселень, об'єктів інфраструктури, сільськогосподарських і лісогосподарських угідь, гідротехнічних, енергетичних, водогосподарських та промислових споруд, природозаповідних, історико-культурних та інших складових навколишнього середовища України. Також висвітлюються питання, пов'язані з дослідженням впливу змін клімату на стан і використання земельних та водних ресурсів.

Для фахівців у сфері геодезії, картографії та землеустрою, екологів, географів, працівників аграрного сектору, природоохоронних установ, органів місцевого самоврядування.

За зміст публікацій, достовірність викладених наукових фактів відповідальність несуть автори.

Відповідальний за макетування і друк: доц. **Бутенко Є.В.**

I

S

B

N

©Колектив авторів

© Національний університет біоресурсів і природокористування України, 2024